

af det innehåll: att en person, som af skydds- eller fångvårdsförening njuter skydd och understöd, icke vinner hemortsrätt inom den kommun, uti hvilken han, efter frigifningen från fångelset vistas, så länge skyddet genom understöd varar; och jag föreslår således vördsamt att

Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla att uti 24 § af Kongl. Förordningen om fattigvården i riket måtte införas ett nytt moment så lydande:

Från fångelse frigifven person, som af skydds- eller fångvårdsförenings försorg eller annan dylik inrättning åtnjuter skydd och understöd vinner ej hemortsrätt i det fattigvårdssamhälle, der han efter frigifning vistas, så länge understödet fortfar.

Om remiss häraf anhålles vördsamt.

Stockholm den 22 Januari 1878.

A. F. Petersson,
från Kronobergs län.

N:o 26.

Af Herr **Adolf Fredrik Petersson**: *Om underdånig skrifvelse ang. ändring af 21 § 1 mom. i Kongl. Förordningen ang. försäljning af vin och maltdrycker m. m.*

Uti 4 § 28 kapitlet Byggningsbalken stadgas: Gästgifvare må sälja vin och öl kanne- och stoptals; samt uti 21 § 1 mom. af Kongl. Förordningen angående försäljning af vin- och maltdrycker den 18 September 1874: Denna förordning har icke tillämpning på gästgifvare vid dem i sådan egenskap tillkommande försäljningsrätt.

Då för rättighet att till försäljning för förtäring på stället hålla vin och maldrycker, genom sistsagda nådiga Förordning, blifvit stadgade i det närmaste samma vilkor som för rättighet till försäljning i mindre parti af spirituösa drycker, och dessutom blifvit föreskrifvet att om oordningar å försäljningsställe uppstå, rörelsens fortsatta bedrifvande kan förbjudas, hafva dylika försäljningsställen å landet i det närmaste upphört, men dessa, genom kommunalnämnd och kronobetjening indragna vin- och ölkrogar hafva förflyttats till gästgifverier, der dylik, numera lönande försäljning, i desto större omfång såväl sön- och helgedagar som söcknedagar bedrifves, utan att kommunalnmyndighet eller åklagare kan undanrödja dessa till flera oordningar föranledande krogar.

Skälet för min framställning är att jag har mig bekant att vid en gästgifvaregård inom den ort jag representerar, omkring 200 kannor öl, utom vin, blifvit försåldt under en vecka, hvaraf största delen på sön- och helgedagar, och att oordningar derigenom uppstått vid den invid allmänna häradsvägen belägna gästgifvaregården, der folk, på färd från närbelägna kyrkan, icke oantastade fått passera. Efter anstaldt åtal har domstol till ansvar för omnämnda försäljningen icke kunnat fälla gästgifvaren.

På grund af hvad jag anfördt får jag vördsammast föreslå,

att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla om sådan förändring i 21 § 1 mom. af Kongl. Förordningen angående försäljning af vin och maldrycker m. m., att om oordningar uppstå genom vid gästgifverierna tillkommande försäljningsrätt af vin och öl, kommunalnämnd, länsman eller magistrat må ega rätt förbjuda rörelsens fortsatta bedrifvande, hvilket beslut, sedan Konungens Befallningshafvande detsamma godkändt, skall gå i verkställighet.

Om remiss häraf anhålles vördsamt.

Stockholm den 21 Januari 1878.

A. F. Petersson
från Kronobergs län.